

Szivárványos szombat

Október 16-án délelőtt rendhagyó alkalmon gyűltünk össze a paksi parókia gyülekezeti termében. A helyiség őszi dekorációban pompázott, friss tea illata szállt, így vártak minket.

Nemcsak azért volt rendhagyó az alkalom, mert már nagyon régen találkoztunk ilyen körben egymással, hanem a felépítése is változott. A cél azon túl, hogy élvezzük egymás társaságát, és felelevenítsük lelkesítő élményeinket, életben tartjuk magunkban a tüzet, most az is volt, hogy a nyári cursillós alkalomra segítse a ráhangolódást, támpontokat adjon a felkészüléshez. Az alkalmat végig Lenkey István gyülekezeti lelkipásztor vezette. Énekeltünk, István rövid, személyes áhítatot tartott, majd két csoportba osztott minket, és 4 kérdésre kerestük a válaszokat, amikre a cursillón már megszokott 20 röpké perc állt rendelkezésünkre. Természetesen csak a feléig értünk el, de meggazdagító beszélgetéseket folytattunk egymással mi, paksi, és bátaszéki lelkes cursillisták a komfortzónából való kilépésről, a szolgálat számunkra legnehezebb pontjairól.

Ezután István vezetésével elmékedős imádságon vettünk részt Ezékiel könyvének 36. részéből a 8-11. versek alapján. Számomra ez az imaforma nem volt ismeretlen, mert kis csoportos összejöveteleken volt már részem ilyenben. Azért szeretem, mert a csendekre otthon nem biztos, hogy rászánám az időt. Először személyes életünkre vonatkozóan beszéltük meg egymással a gondolatainkat, most már három csoportban, majd a gyülekezeti illetve cursillós szolgálatunkra vonatkoztatva ugyanazokon a kiemelt szavakon elmékedtünk. Ezt párokban beszéltük meg.

Nem hiányozhatott persze a teázás, sütizés, kötetlen beszélgetés sem a programból. A délelőttöt imával és énekléssel zártuk. És azzal a jó érzéssel, hogy KRISZTUS SZÁMÍT RÁNK!

Feil Anita